

9. De rechthoeken opspelden en dusdanig vaststikken dat er een kleine tunnel ontstaat.
10. Om zowel de driehoekige vleugels als de rechthoekige tussenschotten strak te houden, steken we 3 mm stokjes in de ontstane tunneltjes. Hierna de einden van de tunneltjes dichtnaaien.
11. Indien enkele tussenschotten niet strak staan volstaat het zulke schotten niet strakker naar de staander toe te stikken.
12. De 3 cellen moeten nu bij de staander aan elkaar komen. Ik naai daartoe met de hand de uiteinden van de cellen van de tegenoverelkaar liggende hoekpunten met 0,9 mm nylonlijn aan elkaar. Aan de overgebleven uiteinden naai ik van dubbel gevouwen nylonlijn een lus. Deze lus voer ik door de eindstop waarmee ik de staander afsluit.
13. De cellen zijn buiten de staander verder niet met hulplijnen gekoppeld. Laat de wind de cellen 2 en 3 maar stellen; dit komt het vlieggedrag ten goede.
14. De toom bestaat uit één lijn die gekoppeld is tussen de cellen 1 en 2.

Slot

V.w.b. de te gebruiken kleuren kan ieder zijn eigen creativiteit er op loslaten. Ik heb 3 kleuren gebruikt; geel en groen wisselen per vleugel en oranje voor de tussenschotten. Het komt wel eens voor dat de spanners omklappen (de spanners staan dan niet langer in lijn). Dit gebeurt alleen bij het op de grond komen of tijdens het opbouwen. In de lucht heeft zich dit niet voorgedaan.

Al met al een leuke meervlaks vlieger voor een stevige wind die eenvoudig en snel te monteren valt.

Jan le Duq, Middelburg.

Beter één vlieger in de lucht dan tien aan de wand.

(oude volkswijsheid)

Hoewel ik deze vlieger in zekere zin zelf ontworpen en gebouwd heb, is het idee van de vorm niet van mij. Ik heb hem ooit eens in een vliegerboek gezien, maar weet helaas niet meer welk boek.

De halve maan die ik gebouwd heb heeft een straal van 100 cm. Om de vereiste lap stof te krijgen heb ik twee stukken van elk 180 cm spinnakernylon met de zelfkanten aan elkaar gezet. De verkregen lap wordt dan ruim 200 cm bij 180 cm.

Op die lap heb ik m.b.v. een stift aan een touwtje van 100 cm de basiscirkel getekend. De "inham" met r2 was moeilijker omdat het middelpunt van die (denkbeeldige) cirkel buiten de stof lag. Daarna kan de halve maan uitgeknipt worden. De ronding DE wordt met een smal strookje \pm 0,5 cm verstevigingsstof verstevigd.

Dan volgt het lastigste van alles: de buitenrand, zeg maar DHAOBBJE, deze rand moet van een versteviging voorzien worden, zodanig dat er een fiberstok van 4 mm dikte door die versteviging geschoven kan worden. Ik heb de simpelste (maar niet de mooiste) oplossing gevonden door hetzelfde te doen als hiervoor beschreven bij de ronding DE, maar dan met een dubbele verstevigingslaag van 2,5 cm breed die aan de randen wordt vastgenaaid. Er ontstaat nu een koker voor de fiberstok. Let op dat buitenrand van de vlieger en de verstevigingslagen niet gaan rafelen. (Met een soldeerbout uitsnijden i.p.v. knippen.)

Bij de punten A, B en O wordt de koker onderbroken, zodat daar het fiber bloot komt te liggen. Bij A en B kan een verbinding met slang gemaakt worden voor de stokken EA en DB. Bij O komen de twee fiberstokken EO en DO bij elkaar, we koppelen ze met een koperen buisje met 4 mm binnenmaat.

Bij A, B en O onderbreken we de koker aan de rugzijde van de vlieger, bij H en J echter aan de buikzijde.

Allereerst HJ; dit kan geen hout zijn, het is een fiberstok om bij windstoten sterk te kunnen doorbuigen. Hij zit aan de buikzijde vanwege de stabiliteit van de vlieger: de wind bolt de vlakken tussen A en D en B en E, zodat de zijkanten van de vlieger wat naar achteren gaan staan. Bij krachtige wind gaan deze zijkanten klapperen. Door HJ aan de buikzijde wordt dit klapperen tegengegaan terwijl de bolling behouden blijft.